

वामदेवो गौतमः। अग्निः। गायत्री

दूतं वो विश्ववेदसं हव्यवाहममर्त्यम्। यजिष्ठमृञ्जसे गिरा ॥ ४.००८.०१

वः- युष्माकम्। दूतम्। विश्ववेदसम्- सर्वज्ञानयुक्तम्। हव्यवाहम्-
चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यधारकम्। अमर्त्य- देवम्। यजिष्ठम्- अतिशयेन पूज्यमग्निम्। गिरा-
वाचा। ऋञ्जसे- प्रसाधयामि ॥१॥

स हि वेदा वसुधितिं महां आरोधनं दिवः। स देवाँ एह वक्षति ॥ ४.००८.०२

सः- असौ। महान्- महात्मा। वसुधितिम्- चित्तवृत्तिस्तम्भधारणम्। वसु स्तम्भे। दिवः-
चित्ताकाशस्य। आरोधनम्- निरोधम्। वेद- जानाति। हि- खलु। सः- असावग्निः। देवान्-
द्योतनशक्तीः। आ- आभिमुख्येन। इह- अत्र। आ वक्षति- आवहति ॥२॥

स वेद देव आनमं देवाँ ऋतायते दमे। दातिं प्रियाणि चिद्वसु ॥ ४.००८.०३

सः- असौ। देवः। ऋतायते- सत्यकामाय। दमे- यज्ञसदने। देवान्- देवानाम्। आनमम्-
नमस्कारम्। वेद- जानाति। प्रियाणि- इष्टानि। वसु- धनानि। दाति- यच्छति ॥३॥

स होता सेदु दूत्यं चिकित्वाँ अन्तरीयते। विद्वान् आरोधनं दिवः ॥ ४.००८.०४

सः- असौ। होता- देवाह्वाता। सः। अन्तः- देवमनुष्ययोर्मध्ये। दिव आरोधनम्- स्वर्गारोहणम्।
विद्वान्- जानन्। चिकित्वान्- प्रज्ञापकः सन्। दूत्यम्- दौत्यम्। ईयते- गच्छति ॥४॥

ते स्याम ये अग्नये ददाशुर्हव्यदातिभिः। य ई पुष्यन्त इन्धते ॥ ४.००८.०५

हव्यदातिभिः- हविदानैः। ये। अग्नये। ददाशुः- प्रीतिं कुर्वन्ति। ये। ईम्- एतमग्निम्। पुष्यन्तः-
पोषयन्तः। इन्धते- उद्दीपयन्ति। ते वयम्। स्याम- भवेम ॥५॥

ते राया ते सुवीर्यैः ससवांसो वि शृण्विरे। ये अग्ना दधिरे दुवः ॥ ४.००८.०६

ये । अग्नौ- पावके सर्वभूतहितकृतौ । दुवः- परिचर्याम् । दधिरे- धृतवन्तः । ते । राया- सम्पदा ।
सुवीर्यैः । ससवांसः- सम्भजमानाः । वि- विशेषेण । शृण्विरे- प्रख्यायन्ते ॥६॥

अस्मे रायौ दिवेदिवे सं चरन्तु पुरुस्पृहः । अस्मे वाजास ईरताम् ॥ ४.००८.०७

अस्मे- एतस्मै । दिवेदिवे- प्रतिदिनम् । पुरुस्पृहः- बहुभिः कामिताः । रायः- सम्पदः । सं चरन्तु-
सम्यक् सरन्तु । अस्मे- एतस्मै । वाजासः- अन्नानि च । ईरताम्- प्रेरयन्तु ॥७॥

स विप्रश्चर्षणीनां शवसा मानुषाणाम् । अति क्षिप्रेव विध्यति ॥ ४.००८.०८

सः- असावग्निः । विप्रः- मेधावी । शवसा- स्वबलेन । मानुषाणां चर्षणीनाम्-
मनुष्यप्रजानामन्तरायान् । क्षिप्रेव- क्षिप्रमेव । अति विध्यति- नाशयति ॥८॥